

Anđeo od leda (r: Árpád Schilling)

(Zagrebačko kazalište mladih)

U Schillingovim se predstavama može sklopčati cijelo čovječanstvo (Foto: Marko Ercegović/zkm)

PIŠE Bojan Munjin

Leševi iz ormara

Predstava koja govori o našim moralnim utezima i neprevladanoj prošlosti

KOLIKO se moramo smanjiti pred samima sobom i pred drugima da bismo bili ono što zaista jesmo? Ili obratno, postoji li uopće granica naše samodopadnosti? Po toj unutarnjoj crti svih naših uzleta, nesporazuma i katastrofa hođaju junaci psihološke drame 'Anđeo od leda' prema tekstu i u režiji ÁRPÁDA SCHILLINGA. U svojim predstavama Schilling definitivno navija za svoje junake, ali im ne daje ni gram popusta i slika ih često u obiteljskim prilikama koje su u pravilu tako loše da gore ne mogu biti.

U predstavi 'Anđeo od leda' (kao i u onoj prethodnoj, 'Pansion Eden', koju je režirao u ZKM-u 2018. godine), sve počinje opuštено – kućnom zabavom. Viša srednja klasa je na obiteljskom okupu (scenografija: IVAN MARUŠIĆ KLIF i NATAŠA KANCELJAK), glavna junakinja je novinarska TV zvijezda, tu su i njen pristojni muž i sin koji studira u Londonu, kao i adekvatna rodbina, koja se u pravilu napadno cmače, ponešto kuka i usiljeno smije. Priča počinje u času kada glavna junakinja (odlična NATAŠA DANGUBIĆ) izjavi okupljenima da napušta glamurozan posao uspješne novinarke i prelazi volonterski raditi sa grupom djevojaka iz popravnog doma. U tom trenutku, ali opet postupno (dramaturgija KATARINE PEJOVIĆ), kao da se otvaraju vrata podzemnog svijeta tame; glavna junakinja se bori sa vlastitim djelomično iskrenim, ali i lažnim motivima, kako svoje fantastične karijere i svog naglog dobročinstva, tako i uloge u svojoj obitelji i čitavom životu. Muž (sjajni FILIP NOLA) nije tek njen tihi pratilac koji dobro kuha, nego junak sa egzistencijalnim deficitom, koji postaje nasilan u trenucima kada ne zna kako da izađe na kraj sa svojom neuspjehom karijerom i pripadajućim frustracijama. Kako priča ide dalje, ponor postaje sve dublji, a leševa iz ormara sve je više. Direktorica popravnog doma i njen pomoćnik (vrlo uvjerljivi NADEŽDA PERIŠIĆ RADOVIĆ i DADO ČO-

SIĆ), pokazuju sav administrativni teror sustava socijalne skrbi, koji bi trebao biti empatičan i stimulativan, ali on to nije, a djevojke iz popravnog doma, koje igraju učenice ZKM-ovog učilišta, zapravo predstavljaju iskrivljeno ogledalo u kojem se nazire sva licemjernost dobročinstva ekipe uvaženih građana iz vanjskog svijeta. Na porodičnom planu pojavljuje se duh oca glavne junakinje (naočito lice MILIVOJA BEADERA) koji je u braku bio nevjeran kad god je mogao, a majka (uvijek dobra DORIS ŠARIĆ KUKULJICA) radi mira u kući sve je to znala i šutjela. Svi ostali članovi ZKM-ovog ansambla – LUKA KNEZ, RAKAN RUSHAI DAT, PETRA SVRTAN, ZORAN ČUBRILLO, NIKOLINA PRKAČIN, ADRIAN PEZDIRC i DORA POLIĆ VITEZ – uigrano do brutalnosti pokazuju kako izgleda sluzava verzija ljudi i svijeta, koji se migolje da svoju rugobu predstave gomilom zašećerenih riječi.

Uvjerljivost osobnih priča, preklapanje ličnih i društvenih planova i svijest o gotovo metafizičkoj dubini problema koji čuči u svakome od nas, to je barut od kojeg je sastavljen 'Anđeo od leda'. Drugim riječima, što god da radi, klasične komade ili autorske projekte, Schilling njeguje najbolji mogući angažman na pozornici: zainteresiran je za ljude i njihove probleme, zna biti ironičan i otrovan do bola, ali se zato u njegovim predstavama, koje se često zbivaju u dnevnoj sobi, može sklopčati cijelo čovječanstvo i čitav svemir.

Šire gledano, ZKM-ova predstava 'Anđeo od leda' govori o tome da su nam danas, na rubu katastrofičnih ratova i velike politike, sasvim dovoljni naši moralni utezi i vlastita neprevladana prošlost. Ali to nerazmrsivo čovjekovo klupko također oslikava današnji ljudski univerzum koji sa toliko nakupljene negativne energije ni na koji način ne može biti sretan. ■